

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12Csp/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119211870
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4119211870.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: U. O., nar. XX.X.XXXX, bytom N., Y. XX, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, zast.: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25, o vydanie bezdôvodného obohatenia, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.10.2019 domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 538,88 eura, zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur a určenia neplatnosti zmluvy o úvere zo dňa 27.11.2014, čo odôvodnil tým, že dňa 27.11.2014 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu, bol mu poskytnutý úver vo výške 3.000 eur, zaplatil do dnešného dňa sumu 3.538,88 eura. Zmluva nebola uzatváraná s odbornou starostlivosťou, obsahuje nepriateľné zmluvné podmienky, odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušila, zmluva je neplatná ako celok sa prieči dobrým mravom a obchádza zákon.

2. Okresný súd Nitra vo veci rozhodol dňa 12.2.2020 rozsudkom č.k. 12Csp/131/2019-65 nasledovným výrokom:“ I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 235,64 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Vo zvyšnej časti v konaní o zaplataenie sumy 303,24 eura súd konanie zastavuje. III. Súd žalobu zamietá v časti o zaplataenie sumy 500 eur. IV. Súd žalobu zamietá v časti o určenie neplatnosti zmluvy. V. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.,,

3. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný.

4. Krajský súd v Nitre uznesením e.k. 25CoCsp/26/2020-145 zo dňa 31.3.2021 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa sumy 235,64 eura a v časti trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomne, uviedol, že so žalobou nesúhlasí a popiera ju v celom rozsahu, považuje ju za nedôvodnú. Žalobca v konaní prezentuje výšku svojich úhrad v sume 3.538,88 eure. Žalovaný uvedené tvrdenie popiera. Je na žalobcovi, aby výšku úhrad, ktoré prezentuje ako uhradené na úverovej zmluve vedel aj relevantnými dôkazmi zdokladovať, k čomu doposiaľ nedošlo. Úhrady, ktoré v tabuľke žalobca uvádza nie je možné považovať za relevantný dôkaz, nekorešponujú

so skutočnými úhradami a nemajú žiadnu výpovednú hodnotu, za dôkaz možno považovať len naozaj preukázané úhrady vo forme poštových poukázok, prípadne výpisu z účtu. Zo strany žalovaného nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) oprávnené, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobca teda uhrádzal jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. V danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia. Neprijateľné zmluvné podmienky nespôsobujú neplatnosť zmluvy ako celku. Žalovaný je presvedčený o tom, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o odstúpenie zo zmluvy, ktoré žalobca vo svojej žalobe rozsiahle popisuje, žalovaný uvádza, že k žiadnemu odstúpeniu od zmluvy z jeho strany nedošlo a taktiež mu nebolo doručené ani žiadne odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu. K inštitútu finančného zadosťučinenia uviedol, že ide o zadosťučinenie, ktorého účelom je reparovať ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy vznikla, inak nie je čo reparovať.

6. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca písomným vyjadrením, kde uviedol, že žalovaný sám dokladoval koľko mu žalobca zaplatil a to v podanej žalobe v upomínacom konaní, boli mu realizované zrážky zo mzdy, zosplatnenie úveru je poznačené vo výpise úhrad, nie je v zmluve termín konečnej splatnosti, nesprávne je uvedená RPMN, zmluva je bezúročná a bez poplatkov, dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľná zmluvná podmienka.

7. Žalovaný sa opätovne vyjadril k veci písomne, uviedol, že termín konečnej splatnosti úveru nebolo nevyhnutné určiť konkrétnym dátumom, ale postačilo vymedzenie iným určitým spôsobom, ktoré bez akýchkoľvek ťažkostí a pochybností umožňovalo spotrebiteľovi tento dátum identifikovať, RPMN je stanovené správne, a to vo výške 19%, ako aj celková čiastka splatná spotrebiteľom, ktorá je vo výške 3.899,04 eura, pričom žalobca má riadne uvedené v zmluve aj predpoklady použité na výpočet. Čo sa týka výšky RPMN, tvrdenie žalobcu, že jej výška nie je v zmluve uvedená správne, je nepravdivé, nakoľko žalobca nepredložil žiaden právne relevantný dôvod, resp. výpočet, na základe ktorého by bola uvedená výška RPMN nesprávna. Žalobca sa v tejto súvislosti odvoláva len na výpočet z internetového portálu, ktorý uvádza len orientačnú hodnotu RPMN, čo sa uvádza aj na samotnej stránke. Predmetný výpočet nezohľadňuje správne všetky činitele, ktoré sa vyžadujú pre výpočet presnej výšky RPMN.

8. Opakovane sa písomne vyjadrovali k veci žalobca aj žalovaný po zrušení veci odvolacím súdom, žalovaný sa vo svojom písomnom vyjadrení vyjadroval k overovaniu bonity, k úrokovej sadzbe a odplate, k RPMN, žalobca zotrval na to, že žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou, namietal termín konečnej splatnosti úveru, trval na to, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

9. Súd vo veci pojednával v súlade s ustanovením § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného, jeho právneho zástupcu, vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, ktorý trval na podanej žalobe a písomnom vyjadrení k veci, oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 27.11.2014 uzatvorená Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere.

Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 3.000 eur.

Žalobca sa zaviazal úver splácať v 84 mesačných splátkach k 15. dňu v kalendárnom mesiaci po 73,31 eura, celkovú čiastku mal zaplatiť vo výške 6.158,04 eura.

Ročná úroková sadzba bola 23,76 %, RPMN bola 26,80 %, priemerná hodnota RPMN bola 17,33 %.

Prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úvere, termín konečnej splatnosti bol 84 mesiacov po poskytnutí úveru, do 15. dňa v poslednom mesiaci.

Žalobca úver vo výške 3.000 eur čerpal dňa 28.11.2014.

Dňa 27.11.2014 bola uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný požiadal listom zo dňa 6.11.2018 zamestnávateľa žalobcu o ukončenie výplaty zrážok zo mzdy. Zamestnávateľ žalobcu potvrdil, že žalovanému boli vykonané zrážky zo mzdy v celkovej výške 2.639,16 eura.

Žalobca predložil Tabuľku úhrad, ktorou chcel preukázať, že zaplatil žalovanému sumu 3.538,88 eura.

Žalobca predložil výpis čerpania, splátok a úhrad, z ktorého vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému sumu 3.235,64 eura.

Žalovaný doručil Okresnému súdu Banská Bystrica žalobu, na základe ktorej sa domáha od žalobcu zaplata sumy 1.858,57 eura s príslušenstvom. V žalobe je uvedené, že žalobca zaplatil 3.235,64 eura a že žalovaný pristúpil k zosplatneniu úveru dňa 19.4.2018.

Žalobca predložil fotokópie poštových poukážok, z ktorých vyplýva, že žalovanému zaplatil nimi sumu spolu 596,48 eura.

Potom súčet sumy 596,48 eura, ktorá bola zaplataená poštovými poukážkami a sumy 2.639,16 eura, ktorá bola zaplataená zrážkami zo mzdy, sa rovná sume 3.235,64 eura, ktorú žalobca preukázateľne zaplatil žalovanému = 3.235,64 eura, ktorá bola uvádzaná aj samotným žalovaným v žalobe vo veci 36Up/524/2019 a vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad.

Žalobca nepreukázal zaplataenie sporenej sumy 303,24 eura a v tejto časti žalobu zobrať späť, na pojednávaní dňa 22.1.2020 uviedol, že v tejto časti žalobu sťahuje.

Žalobca v žalobe tvrdil, že od zmluvy odstúpil, žalovaný odstúpenie od zmluvy popieral a žalobca žiadny dôkaz o odstúpení od zmluvy súdu nedoložil, na dotaz súdu na pojednávaní uviedol, že všetky doklady k prejednávaniu sporu už doložil do spisu.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 551 ods. 1,2 OZ, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 1 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o čom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob urečenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtok.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

10. Zmluvu súd posudzoval v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona e. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch to z nasledovných dôvodov. Z obsahu spisu je nesporné, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ, t.j. osoba, ktorá konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalobca vystupoval ako spotrebiteľ, t. j. osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Je pritom nesporné, že predmetná zmluva má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení, pričom na ďalšie všeobecné podmienky odkazuje. Spotrebiteľská zmluva je teda akákoľvek súkromnoprávna zmluva s uvedenými znakmi a to bez ohľadu na to, či je upravená v Občianskom, Obchodnom zákonníku alebo inom osobitnom zákone. Podľa predchádzajúceho zákona o spotrebiteľských úveroch e. 258/2001 Z. z., ako aj zákona e. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení a doplnení niektorých zákonov je spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. S poukazom na uvedené aj predmetnú zmluvu je potrebné považovať svojou povahou za zmluvu spotrebiteľskú. Aplikáciou zásady *lex specialis derogata lex generalis*, t.j. pokiaľ špeciálny predpis obsahuje odlišnú právnu úpravu, má prednosť pred všeobecným zákonom, je špeciálnou právnu úpravou v prejednávanej veci zákon e. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, upravujúce problematiku spotrebiteľského práva, ktorá má prednosť pred všeobecnou právnu úpravou, ktorou je v tomto prípade Obchodný zákonník, a preto je nevyhnutné posudzovať predmetný právny vzťah medzi stranami sporu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka Zároveň vždy je potrebné mať na zreteli, že úverová zmluva vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy, pričom v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa tu vyvstáva požiadavka, aby v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva bola aplikovaná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku, a nie v Obchodnom zákonníku. Správnosť aplikácie občiansko-právnej úpravy, ktorá má zároveň spotrebiteľský charakter z ústavnoprávneho hľadiska nespochybňuje ani Ústavný súd SR (uznesenie ÚS SR z 19. 06. 2013 sp. zn. I.ÚS 402/2013). Súd poukazuje aj na rozsudok NS SR zo dňa 14. 09. 2017 e. k. 3Cdo 87/2017, v ktorom rozhodnutí sa Najvyšší súd SR zaoberal predchádzajúcimi rozhodnutiami Najvyššieho súdu, ktoré riešili otázku aplikácie Obchodného alebo Občianskeho zákonníka, súd poukazuje na závery uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu, ktorý podrobil prieskumu všetky doterajšie rozhodnutia týkajúce sa danej problematiky, vrátane rozhodnutia NS SR sp.zn. 6MCdo 4/2012, a dospel k záveru, že nie je dôvod spochybňovať názor žalobcu, že úver je tzv. absolútnym obchodom a že naň dopadá tretia časť Obchodného zákonníka. Na druhej strane je však potrebné mať na zreteli, že úverová zmluva vykazuje aj znaky spotrebiteľskej zmluvy a vzhľadom na princíp ochrany spotrebiteľa dospel k záveru, že v prípade duplicity právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je potrebné aplikovať právnu úpravu obsiahnutú v Občianskom zákonníku, a nie v Obchodnom zákonníku. Poukázal na to, že úverová zmluvu treba v danom prípade považovať za zmluvu spotrebiteľskú, čo vyplýva i zo Smernice Rady 87/102/EHS z 22. 12. 1986, ktorá klienta úverového vzťahu, ktorému je úver poskytovaný, sama definuje označením "spotrebiteľ". Korigujúcim ustanovením však v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejedávaný prípad, je už vyššie spomínané ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnu úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona a zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 23a) ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli priamo uzavreté podľa Občianskeho zákonníka použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok KS Žilina z 30.09.2010 sp. zn. 9Co/312/2010, rozsudok KS Žilina z 13.10.2010 sp. zn. 7Co/284/2010). Súd posudzoval vec podľa Občianskeho zákonníka.

11. Predmetom konania zostalo rozhodovanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 235,64 eura, ktorej sa domáhal od žalovaného z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. O ostatných nárokoch žalobcu už bolo právoplatne rozhodnuté, pretože odvolanie v ostatných častiach okrem výroku I. podané nebolo len v časti výroku I. a s ním súvisiacom výroku V. týkajúcom sa trov konania. Žalobca čerpal sumu 3.000 eur a žalobca zaplatil žalovanému sumu 3.235,64 eura tak ako je popísané v zistenom skutkovom stave, žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 235,64 eura z titulu vydania bezdôvodného obohatenia ako rozdielu medzi sumou 3.000 eur, ktorá bola žalobcovi poskytnutá a sumou 3.235,64 eura, ktorá bola žalovanému žalobcom zaplatená podľa názoru žalobcu bez právneho dôvodu a žalovaný je žalobcovi ju vydať z titulu bezdôvodného obohatenia s poukazom na ustanovenie § 451 ods. 2 OZ. Súd žalobu v tejto časti zamietol a to z nasledovných dôvodov. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona e. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Súd úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva obsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona e. 129/2010 Z.z., tu súd odkazuje na právny názor vyslovený odvolacím súdom, ktorý je pre súd prvej inštancie záväzný. Uvedenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru úzko súvisí aj s uvedením termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej zmluve sú termíny splátok odvodené od poskytnutia úveru, ktorého deň vyplýva z výpisu čerpania, splátok a úhrad, podľa ktorého bola suma úveru odpísaná z účtu žalobcu dňa 28. 11. 2014 a prvá splátka bola podľa bodu 31. zmluvy splatná 28. 12. 2014. Režim pre splatnosť druhej až šesťdesiatej splátky rovnako vyplýval zo zmluvy a bol dojednaný v bode 31. Podľa neho bola každá nasledujúca splátka splatná vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 84 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci. Podľa názoru odvolacieho súdu takéto uvedenie konečnej splatnosti úveru je dostatočne určité a je zrozumiteľné pre bežného spotrebiteľa. Presný deň konečnej splatnosti je možné vypočítať s použitím jednoduchšej matematiky, keďže dátum poskytnutia úveru vyplýva priamo z vlastného účtu žalovaného a z neho je možné odvodiť ako dátum prvej splátky tak i dátum poslednej splátky. Údaje v zmluve umožňujú objektívne určiť termín splatnosti každej splátky a zistiť dobu trvania zmluvy a jej konečnú splatnosť. To potom znamená, že s poukazom na obsah zmluvy je údaj o konečnej splatnosti úveru a termíne splatnosti dostatočne určitý a nie je daný dôvod hovoriť o úplnej absencii doby trvania zmluvy. Navyše jediný ďalší potrebný údaj pre výpočet termínu splátok a tým aj konečnej splatnosti úveru je údaj o poskytnutí úveru, ktorý musel byť žalobcovi známy z jeho výpisu z účtu.

12. Čo sa týka overovania bonity klienta, súd nedospel k záveru, že by žalovaný ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože s poukazom na § 7 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. V prípade žalovaného, ktorý je nebankovou spoločnosťou je to register NRKI (nebankový register klientských informácií), do ktorého žalovaný nahliadol a správu z neho súdu aj predložil. Až v období po uzatvorení žalovanej úverovej zmluvy je plne platná výmena informácií medzi Spoločným registrom bankových informácií (SRBI) a Nebankovým registrom klientských informácií (NRKI) a tak dáva ich členom unikátnu možnosť využiť pri preverovaní žiadateľov o úver viac ako 90% informácií z celého úverového trhu na Slovensku. Rovnako umožňuje efektívnejšiu ochranu klientov pred platobnou neschopnosťou a zároveň napĺňa podstatné podmienky novely zákona o spotrebiteľských úveroch. Úverová zmluva uzatvorená v roku 2014, žalovaný mohol použiť výlučne informácie z registra NRKI a SOLUS. Žalobca ako klient sám najlepšie vedel aké má záväzky voči iným bankovým, či nebankovým inštitúciám a po výzve žalovaného, aby uviedol výšku svojich výdavkov bol aj v zmysle ustanovenia § 7 ods. 2 zákona e. 129/2010

Z.z. povinný uviesť správnu výšku bez úmyselného zatajovania záväzkov. Žalovaný uviedol výšku mesačných splátok úveru iným spoločnostiam v hodnote 380 eur. Podľa názoru súdu žalovaný dostatočne skúmal bonitu klienta a vyčerpal všetky dostupné možnosti na skúmanie bonity klienta, ktorý bol povinný v zmysle zákona uviesť pravdivé informácie, pokiaľ uviedol nepravdivé informácie, porušil ustanovenie zákona sám žalobca. Ustanovenie § 11 zákona e. 129/2010 upravuje dôsledky porušenia povinností, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Uvedené ustanovenie sa však nevzťahuje na daný prípad, pretože listinnými dôkazmi bolo preukázané, že žalovaný bonitu žalobcu overoval.

12 Čo sa týka výšky úrokovej sadzby a odplaty, tu súd poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Výška úrokovej sadzby odzrkadľuje, nakoľko rizikové je poskytnutie toho-ktorého úveru tomu ktorému žiadateľovi, čím je doba splácania úveru dlhšia a bonita klienta nižšia, tým vyššiemu riziku sa vystavuje ten, kto finančné prostriedky poskytuje, že úver mu nebude riadne splatený. Nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Úroky za poskytnuté úvery budú vždy pri bankách nižšie ako pri poskytovaní úverov nebankovými spoločnosťami. Úvery v nebankových subjektoch preto využívajú najmä klienti, ktorým by úver banky z dôvodu zvýšeného rizika nesplácania neposkytli. Táto okolnosť je všeobecne známa a bolo na vóli žalobcu, či zmluvu s uvedenou výškou úrokovej sadzby uzatvorí alebo nie. Výška úrokovej sadzby, ktorú súdy akceptujú je rôznorodá a jej výška nie je daná zákonom, súdy vo všeobecnosti akceptujú výšku úrokovej sadzby do 2,5 násobku priemeru bánk. Priemerná úroková sadzba bánk v danom období a pre daný typ úveru bola vo výške 12,54%. V úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 23,76%. Vzhľadom k citovanej zákonnej úprave tak pri stanovení úrokovej sadzby ako aj výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru nepostupoval žalovaný v rozpore so zákonom. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, 3Cdo/173/2003, z ktorých jednoznačne vyplýva, že pokiaľ výška zmluvných úrokov prevýši priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100%, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom, t.j. dojednaná výška zmluvných úrokov je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ). Súd nepovažoval dojednanie úroku vo výške 23,76 % ročne za rozpor s dobrými mravmi. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Krajský súd v Prešove v právnej veci sp. zn. 3Co/114/2014 sa vyjadril aj k výške zmluvných úrokov: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností, čo však v prejednávanej spore nie je splnené, pretože tak ako už bolo uvádzané priemerná úroková sadzba bánk v danom období a pre daný typ úveru bola vo výške 12,54 %. V úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 23,76%. Úroková miera dohodnutá medzi stranami konania neprevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto takéto dojednanie je platné, nie je v rozpore s dobrými mravmi, ani v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, dohodnutá úroková miera medzi stranami konania činila výšku 23,76 %, čo nie je ani dvojnásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období.“

13 Čo sa týka náležitostí úverovej zmluvy, RPMN, tak výška RPMN a jej výpočet sú uvedené v úverovej zmluve, zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 9 ods. k) neupravuje, aby veriteľ do úverovej zmluvy uvádzal priamo vzorec výpočtu RPMN. Rovnako nie je správne stotožňovať predpoklady výpočtu čo predstavuje jednotlivé položky, ktoré sa dopĺňajú do vzorca a v úverovej zmluve uvedené sú ako napr. výška splátky, výška čerpania, atď.) s matematickým výpočtom, na ktorý žalovaný využíva program aprobovaný Národnou bankou Slovenskej republiky. Výška RPMN môže byť vypočítaná výlučne podľa

vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z.z. Pri výpočte je nevyhnutné individualizovať každú do vzorca vstupujúcu položku, čo internetové kalkulačky z dôvodu ich všeobecnosti nedokážu. Výpočet RPMN internetovými kalkulačkami je len orientačný, rovnako ako všetky výpočty realizované cez internet. Je nereálne, aby sa hodnota RPMN, ktorá je výsledkom tak náročného vzorca dala nahraďiť výpočtom cez e-kalkulačku, preto sa súd s argumentmi žalobcu ohľadne nesprávnosti výšky RPMN nestotožňuje.

14 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd žalobu zamietol, nakoľko úver neposúdil ako bezúročný a bez poplatkov a teda na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré by bol povinný žalobcovi vydať.

15 Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mal plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalovaný, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane a v konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona e. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania